

במדבר פרק כז

ותקרבנה בנות צלפחד בן חפר בן גלעד בן מכיר בן מנשה למשפחת מנשה בן יוסף ואלה שמות בנותיו מחלה נעה וחסלה ומלכה ותראה: (ב) ותעמדנה לפני משה ולפני אלעזר הכהן ולפני הנשיאים וכל העדה פתח אהל מועד לאמר: (ג) אבינו מת במדבר והוא לא היה בתוך העדה הנועדים על ה' בעדת קרח כי בחטאו מת ובנים לא היו לו: (ד) למה יגרע שם אבינו מתוך משפחתו כי אין לו בן תנה לנו אחזה בתוך אחי אבינו: (ה) ויקרב משה את משפטן לפני ה': (ו) ויאמר ה' אל משה לאמר: (ז) בן בנות צלפחד דברת נתן תתן להם אחזת נחלה בתוך אחי אביהם והעברת את נחלת אביהן להן: (ח) ואל בני ישראל תדבר לאמר איש כי ימות ובן אין לו והעברתם את נחלתו לבתו: (ט) ואם אין לו בת ונתתם את נחלתו לאחיו: (י) ואם אין לו אחים ונתתם את נחלתו לאחי אביו: (יא) ואם אין אחים לאביו ונתתם את נחלתו לשארו הקרב אליו ממשפחתו וירש אתה והיתה לבני ישראל לחקת משפט כאשר צוה ה' את משה:

במדבר פרק לו

ויקרב ראשי האבות למשפחת בני גלעד בן מכיר בן מנשה ממשפחת בני יוסף וידברו לפני משה ולפני הנשיאים ראשי אבות לבני ישראל: (ב) ויאמרו את אדני צוה ה' לתת את הארץ בנחלה בגורל לבני ישראל ואדני צוה בה' לתת את נחלת צלפחד אחינו לבנותיו: (ג) והיו לאחד מבני שבטי בני ישראל לנשים ונגרעה נחלתן מנחלת אבותינו ונוסף על נחלת המטה אשר תהיינה להם ומגרל נחלתנו יגרע: [...] (ה) ויצו משה את בני ישראל על פי ה' לאמר בן משה בני יוסף דברים: (ו) זה הדבר אשר צוה ה' לבנות צלפחד לאמר לטוב בעיניהם תהיינה לנשים אף למשפחת משה אביהם תהיינה לנשים: (ז) ולא תסב נחלה לבני ישראל ממטה אל מטה כי איש בנחלת מטה אבתיו ידבקו בני ישראל [...] (י) כאשר צוה ה' את משה בן עשו בנות צלפחד: (יא) ותהיינה מחלה תרצה וחסלה ומלכה ונעה בנות צלפחד לבני דדיהן לנשים: (יב) ממשפחת בני מנשה בן יוסף היו לנשים ותהי נחלתן על מטה משפחת אביהן:

ספרי זוטא פרק כז פסוק ג

"אבינו מת במדבר", ר' אליעזר בן יעקב אומר נאמר כאן "אבינו מת במדבר" ונאמר להלן "ויהיו בני ישראל במדבר וימצאו איש מקושש עצים ביום השבת" (במדבר טו, לב), מה כאן צלפחד אף להלן צלפחד. אמר לו ר' שמעון אפשר לומר כן? מקושש בשנה ראשונה שיצאו ממצרים, בשנים ובעשרים לחדש השני, וכי אפשר שהיו בנות צלפחד בנות מלכים נאות וכשרות הקטנה שבהן היתה יושבת ארבעים שנה ולא נשאת?

בבלי בבא בתרא קיט ע"ב

תנא: בנות צלפחד חכמניות הן, דרשניות הן, צדקניות הן. חכמניות הן - שלפי שעה דברו, דא"ר שמואל בר רב יצחק: מלמד שהיה משה רבינו יושב ודורש בפרשת יבמין, שנאמר: "כי ישבו אחים יחדו" (דברים כה, ה), אמרו לו: אם כבן אנו חשובין - תנה לנו נחלה כבן, אם לאו - תתיבם אמנו! מיד: "ויקרב משה את משפטן לפני ה'". דרשניות הן - שהיו אומרות: אילו היה לו בן לא דברנו. צדקניות הן - שלא נישאו אלא להגון להן. [...] תני רבי אליעזר בן יעקב: אפילו קטנה שבהן לא נשאת פחותה מארבעים שנה. איני? והא אמר רב חסדא: ניסת פחותה מבת עשרים - יולדת עד עשרים, בת עשרים - יולדת עד ארבעים, בת ארבעים - טוב אינה יולדת! אלא, מתוך שצדקניות הן נעשה להן נס.

במדבר רבה פרשת פינחס פרשה כא

וכן משה מפני שאמר "והדבר אשר יקשה מכם תקריבון אלי ושמעתי" (דברים א, כז) - התיש כחו [...] באו בנות צלפחד והפליא ממנו ויקרב משה את משפטן לפני ה' [...] א"ל הקדוש ברוך הוא ולא אמרת "הדבר אשר יקשה מכם" וגו'?" הדין שאין אתה יודע הנשים דנין אותן!

לא רח

פרשת השבוע

מחייאון ישראל מארח את בית אבי חי

פרשת פינחס: נשות חיל

פרופ' אביגדור שנאן במפגש עם דודי מבורך, אוצר בכיר לארכאולוגיה של התקופות ההלניסטית, הרומית והביזנטית

בבא בתרא קלז ע"ב (המקור בארמית):

אותה אישה שהיה לה דקל בקרקע של ביבי בר אביי. כל פעם שהיתה הולכת לגזום אותו היה כועס עליה. הקנתה לו אותו לכל שנות חייו. הלך הוא והקנה אותו לבנו קטן. [כשבאה למשפי אצל רב הונא בריה דרב יהושע והחזיר לה את הדקל

בבא בתרא קנא ע"א (המקור בארמית)

אמו של רמי בר חמא, בערב כתבה את נכסיה לרמי בר חמא. בבוקר כתבה אותם לרב עוקבא בר חמא. בא רמי בר חמא לפני רב ששת העמידו בנכסים, הלך רב עוקבא בר חמא לפני רב נחמן העמידו בנכסים....

בבא בתרא קנא ע"א

אימיה דרב עמרם חסידא הוה לה מלוגא דשטראי. כי קא שכבא אמרה: ליהוי לעמרם ברי; אתו אחוה לקמיה דרב נחמן, אמרו ליה: והא לא משר? אמר להו: דברי שכיב מרע ככתובין וכמסורין דמו.

בבא מציעא קא ע"ב (המקור בארמית)

אותו אדם שקנה חבית של יין ולא מצא מקום להניחה. אמר לאותה אישה יש לך מקום להשכיר? אמרה לו לא. הלך וקידש אותה נתנה לו מקום והניחה. הלך לביתו כתב לה גט ושלח לה הלכה היא שכרה סבלים ממנו ומיד הוציא אותם והניחה אותם בשביל.

בבא בתרא קנא ע"א

אחתיה דרב טובי בר רב מתנה כתבתינהו לנכסה לרב טובי בר רב מתנה בצפרא, לפניא אתא רב אחדבוי בר רב מתנה בכה לה, אמר לה, השתא אמרי: מר צורבא מרבנן ומר לאו צורבא מרבנן! כתבתינהו ניהליה....

גיטין לה ע"א

מעשה באדם אחד בשני בצורת שהפקיד דינר זהב אצל אלמנה, והניחתו בכד של קמח, ואפאתו בפת ונתנתו לעני, לימים בא בעל הדינר ואמר לה: הבי לי דינרי, אמרה ליה: יהנה סם המות באחד מבניה של אותה אשה אם נהייתי מדינרך כלום! אמרו: לא היו ימים מועטין עד שמת אחד מבניה, וכששמעו חכמים בדבר אמרו: מה מי שנשבע באמת - כך, הנשבע על שקר - על אחת כמה וכמה.

איכה רבה פרשה א

עשה במרים בתו של נקדימון שפסקו לה חכמים חמש מאות דינרי זהב לקופת בשמים בכל יום, אף היא עמדה וקללה אותם ואמרה להם כך תפסקו לבנותיכם, א"ר אחא אף אנו ענינו אחריה אמן.

משלי פרק לא

אֵשֶׁת חֵיל מִי יִמְצָא וְרַחֵק מִפְּנִינִים מִכְרָה: (יא) בְּטַח בָּהּ לֵב בְּעֵלָה וְשָׁלָל לֹא יִחְסֹר: [...] (טז) זְמַמָּה שָׂדֶה וְתַקְחָהּוּ מִפְּרֵי כַפֵּיהָ נִטְעָה כָּרֶם: [...] (כג) נוֹדֵעַ בְּשַׁעְרֵים בְּעֵלָה בְּשִׁבְתּוֹ עִם זְקֵנֵי אֶרֶץ: (כד) סָדִיו עֲשֶׂתָּה וְתִמְכְּרֵהוּ וְחִגְרוֹ נִתְּנָה לְכַנְעֲנִי: [...] (כח) קִמּוּ בְּנֵיהֶּ וַיֵּאֱשְׁרוּהָ בְּעֵלָה וַיְהַלְלֶהָ: (כט) רְבוֹת בְּנוֹת עֲשׂוּ חֵיל וְאֵת עֲלִית עַל בְּלָנָה:

מלכים ב פרק ו

וַיְהִי הַיּוֹם וַיַּעֲבֹר אֱלִישָׁע אֶל שׁוּנָם וְשָׁם אִשָּׁה גְדוֹלָה וְתַחֲזֵק בּוֹ לֶאֱכֹל לֶחֶם וַיְהִי מִדֵּי עֲבָרוֹ יָסַר שְׁמָהּ לֶאֱכֹל לֶחֶם: (ט) וְתֹאמַר אֶל אִשָּׁה הִנֵּה נָא יָדַעְתִּי כִּי אִישׁ אֱלֹהִים קָדוֹשׁ הוּא עָבַר עָלֵינוּ תְּמִיד: (י) נַעֲשֶׂה נָא עֲלִית קִיר קִטְנָה וְנָשִׂים לוֹ שֵׁם מָטָה וְשָׁלַחַן וְכֶסֶף וּמְנוֹרָה וְהָיָה בְּבֵאוֹ אֵלֵינוּ יָסוּר שְׁמָהּ: (יא) וַיְהִי הַיּוֹם וַיָּבֵא שְׁמָהּ וַיָּסַר אֶל הָעֵלָה וַיִּשְׁכַּב שְׁמָהּ: (יב) וַיֹּאמֶר אֶל גַּחְזִי נַעֲרוּ קְרָא לַשׁוֹנְמִית הַזֹּאת וַיִּקְרָא לָהּ וְתַעֲמִד לְפָנָיו: (יג) וַיֹּאמֶר לוֹ אָמַר נָא אֵלֶיהָ הִנֵּה חֲרַדְתְּ אֵלֵינוּ אֵת כָּל הַחֲרָדָה הַזֹּאת מָה לַעֲשׂוֹת לָךְ הַיֵּשׁ לְדַבֵּר לָךְ אֶל הַמֶּלֶךְ אוֹ אֶל שַׂר הַצָּבָא וְתֹאמַר בְּתוֹךְ עַמִּי אֲנֹכִי יֹשֶׁבֶת:

לא רח

פרשת השבוע

מחזיאון ישראל מארח את בית אבי חי

פרשת פינחס: נשות חיל

פרופ' אביגדור שנאן במפגש עם דודי מבורך, אוצר בכיר לארכאולוגיה של התקופות ההלניסטית, הרומית והביזנטית